

До Дня української писемності й мови

9 листопада 2016 року

*“Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б’ється – ожива
Як їх почує!...”*, -
писав Тарас Шевченко

Мова – одне з багатьох див, створених людьми. Вона віддзеркалює душу народу, його історію.

Людина має завжди пам’ятати, звідки вона родом, де її коріння, знати історію свого народу, його мову. Знання мови народу, серед якого ти живеш, – ознака культурної, освіченої людини, знання рідної мови – священний обов’язок кожного.

Українська мова ніжна і мелодійна, милозвучна і лагідна, добра і поетична – такою постає наша рідна українська мова на фоні тисяч мов світу.

Із самого малечку в словах рідної мови людина відкриває для себе великий і чарівний світ життя. З колискової пісні пізнає дитина красу мови. Від материнської колискової, від щедрівки, від рушників вишитих, від традицій і звичаїв бере свій витік любов до рідної мови.

Учитися гарній, спокійній, інтелігентній мові треба довго й уважно, прислухаючись, запам’ятовуючи, помічаючи, читаючи і вивчаючи. Наша мова – найважливіша частина не лише нашої поведінки, а й нашої особистості, нашої душі, розуму.

Сьогодні, коли в суспільно-політичному житті йде переоцінка моральних, естетичних цінностей відроджується національна самосвідомість народу, знання рідної мови набуває особливого значення.

Рідною мовою потрібно розмовляти правильно і красиво. Треба завжди пам’ятати, що рідна мова – то неоціненне духовне народне багатство, яке передається від покоління до покоління і несе в собі народну мудрість, славу, культуру і традиції.

Саме з цих міркувань у переддень Свята української писемності й мови 8 листопада в Полтавському інституті економіки і права серед здобувачів вищої освіти та викладачів відбувся мовленнєвий марафон «Говоримо українською».

У бібліотеці закладу з нагоди свята почала діяти виставка підручників та навчальних посібників з української мови.

9 листопада об 11:00 студентство разом із викладачами долучилися до написання радіодиктанту національної єдності, проявивши солідарність із усіма, хто любить і шанує рідне слово, хто хоче, щоб українці говорили українською мовою і зберегли її для нащадків. Диктанти надіслані до Першого каналу Українського радіо.

Розчулила до сліз «Молитва до мови» (за авторством Катерини Мотрич) у виконанні студентства та викладачів інституту...

Мово! Пресвята Богородице мого народу!

З чорнозему, з любистку, м’яти, рясту, євшан-зілля,

з роси, з Дніпровської води, від зорі і місяця народжена!
Мово! Мудра Беремине, що не давала погаснути
земному вогнищу роду нашого і тримала народ
на небесному Олімпі волелюбності, слави і гордого духу...